

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego "C." sp. z o.o.
w Warszawie o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 15 stycznia 2015 r.,
sygn. akt I ACa .../14,
w sprawie z powództwa A. Poland sp. z o.o. w W.
przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Uslugowemu "C." sp. z o.o. w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 kwietnia 2018 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w W.
z dnia 19 grudnia 2017 r., sygn. akt V ACa .../17,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 370 w zw. z 391 § 1 k.p.c. apelację skarżącego od wyroku tego Sądu z dnia 10 października 2017 r. oddalającego jego skargę o wznowienie postępowania wskazując, że jedynie właściwym środkiem zaskarżenia jest skarga kasacyjna. W jego ocenie, nie doszło do mylnego oznaczenia środka zaskarżenia, lecz do dokonania wadliwie wybranej i nieprawidłowo dokonanej czynności procesowej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżąca zarzuciła naruszenie art. 406 w zw. z 405, 412 § 1 i 467 § 1 k.p.c. oraz art. 176 ust. 1 Konstytucji RP i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie można przyznać racji stanowisku skarżącej, że skoro w postępowaniu o wznowienie postępowania Sąd drugiej instancji orzekając o istnieniu podstaw wznowienia nie jest sądem orzekającym w toku kontroli instancyjnej, to wydaje rozstrzygnięcie w pierwszej instancji, od którego przysługuje prawo wniesienia zwyczajnego środka odwoławczego.

Zgodnie z art. 405 zd. 2 k.p.c., do wznowienia postępowania na innej podstawie niż z przyczyn nieważności i określonej w art. 401¹ k.p.c. właściwy jest sąd, który ostatnio orzekał co do istoty sprawy. Wskutek skargi o wznowienie postępowania nie dochodzi do zmiany toku instancji, jak to wywodzi skarżąca. Jeżeli właściwy jest sąd drugiej instancji, to wznowieniu może ulec postępowanie przed sądem drugiej instancji, bo skarga nie rozpoczyna nowego postępowania, ale stanowi kontynuację procesu zakończonym prawomocnym wyrokiem tego sądu z zachowaniem statusu instancyjnego. Oznacza to, że postępowanie ze skargi nie posiada własnego, nowego przedmiotu rozpoznania, odrębnego od przedmiotu sprawy wznowianej, ale jest ściśle powiązane podmiotowo i przedmiotowo z postępowaniem prawomocnie zakończonym i stanowi jego kontynuację na zasadach określonych w art. 399 i n. k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2000 r., III CZ 173/99, nie publ., z dnia 18 kwietnia 2011 r.,

III PZ 1/11, nie publ.). Sąd Apelacyjny rozpoznaje zatem skargę o wznowienie postępowania jako sąd drugiej instancji i w zależności od rodzaju rozstrzygnięcia stronom przysługują środki zaskarżenia właściwe dla rozstrzygnięć sądu drugiej instancji. Zważywszy na treść wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego skargę o wznowienie i wartość przedmiotu zaskarżenia pozwanej przysługiwała skarga kasacyjna, a nie apelacja.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.